

TITULUS XVII.

DE IMMUNITATE ECCLESIARUM.

CAP. UN.

Revocat & pro infectis vult haberi decretalem, Clericis eod. tit. l. 6. cum suis declarationibus. Joan. Andr. Clemens V. in Concilio Vienensi.

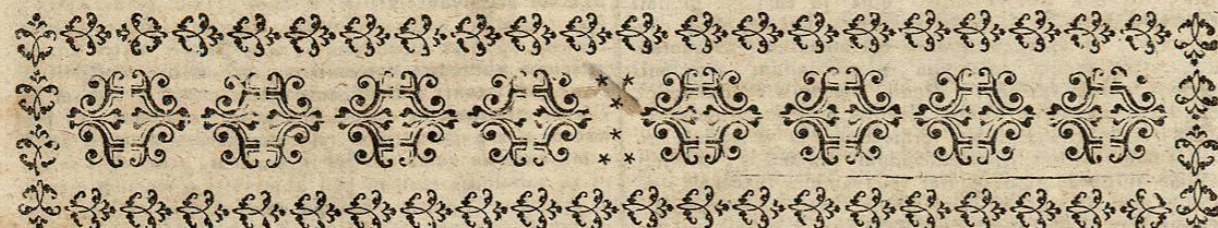
Quoniam ex constitutione Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Clericis Laicos, & ex declaratione, seu declarationibus ex illa postmodum subsecutis nonnulla scandala, magna pericula, & incommoda gravia sunt secuta, & ampliora sequi (nisi celeri remedio succurratur) præsumitur verisimiliter in fu-

a al. præsumuntur.

turum: Nos de consilio fratrum nostrorum constitutionem, & declarationem, seu declarationes prædictas, & a quicquid ex eis secutum est, vel ob eas, penitus revocamus, & eas haberi volumus pro infectis: volentes, & firmiter statuentes, illud (contra quoscunque Laicos, exigentes, seu extorquentes ab Ecclesiis, Ecclesiasticisque personis tallias, seu collectas, aut exactiones quascunque, & contra dantes ad id faciendum consilium, auxilium, vel favorem, necnon & circa præstandas subventiones Laicis ab Ecclesiarum Prælati, & aliis viris Ecclesiasticis) inviolabiliter observari, quod super his a prædecessoribus nostris in Lateranensi, & generali Conciliis, quæ nos sub obestatione divini iudicii præcipimus observari districte, salubriter est provisum.

a In vetusto codice manuscripto ita: ac omnia & singula contenta in eis penitus, &c.

E I N I S L I B R I T E R T I I .

CLEMENTINARUM

LIBER QUARTUS.

TITULUS UNICUS.
DE CONSANGUINITATE,
ET AFFINITATE.

CAP. UN.

Scienter contrahens matrimonium in gradu consanguinitatis, vel affinitatis prohibito, vel cum Moniali, excommunicatus est ipso iure: & publicari debet, & vitari. Idem in professo, & professa, vel constituto in sacris. Joan. Andr. Clemens V. in Concilio Vienensi. (an. 1312. in Gallia.)

EOS, qui divino timore postposito in suarum periculum animarum scienter in gradibus consanguinitatis, & affinitatis constitutione canonica interdictis, aut cum monialibus contrahere matrimonialiter non ventur: necnon Religiosos, & Moniales, ac Clericos in sacris ordinibus constitutos matrimonia contrahentes

refrenare metu poenæ ab huiusmodi eorum temeritatis audacia cupientes, ipsos excommunicationis sententiæ ipso facto decernimus subiacere: præcipientes Ecclesiarum Prælati, ut illos, quos eis constiterit taliter contraxisse, excommunicatos publice tamdiu nuncient, seu a suis subditis nunciari faciant, donec suum humiliter recognoscentes errorem separentur ab invicem, & absolutionis obtinere beneficium mereantur. Per prædicta quoque iuribus, quæ sic contrahentibus alias poenas imponunt, in nullo volumus derogari.

a Vid. Concil. Tridentin. sess. 24. de reform. matrim. cap. 5. & de intellectu, Beatorum Antonium tractat. de excommunicatione, cap. 34. adde Covarruviam lib. 4. decretal. part. 2. cap. 3. §. 2. num. 8.

CLEMEN-

CLEMENTINARUM

LIBER QUINTUS.

TITULUS PRIMUS.

DE MAGISTRIS, ET NE ALIQUID

EXIGATUR PRO LICENTIA
DOCENDI.

CAP. I.

In studiis Romana curia, Parisien. Oxonien. Bononien. & Salamantino, debent esse magistri catholici, scholas regentes in linguis Hebraica, Arabica, & Chaldaea, duo scilicet pro qualibet lingua. Et statuitur per quos eis debeat de stipendiis, & sumptibus provideri.

Clemens V. in Concilio Vienensi [an. 1312. in Gallia]

Inter sollicitudines nostris humeris incumbentes perpetua cura revolvimus, ut errantes in viam veritatis inducere, ipsosque lucrifacere Deo, sua nobis cooperante gratia valeamus: hoc est, quod profecto desideranter exquirimus, ad id nostræ mentis sedulo destinamus affectum, ac circa illud diligenti studio, & studiosa diligentia vigilamus. Non ambigimus autem, quin ad huiusmodi nostrum desiderium assequendum b divinorum eloquiorum sit expositio congrua, ipsorumque fidelis prædicatio admodum opportuna. Sed nec ignoramus, quin & hæc promi noscantur ioaniter, vacuaque redire, si auribus linguam loquentis ignorantium proferantur. Ideoque illius, cuius vicem in terris (licet immeriti) gerimus, imitantes exemplum, qui ituros per universum mundum ad evangelizandum Apostolos in omni linguarum genere fore voluit eruditos, viris catholicis notitiam linguarum habentibus, quibus utuntur infideles præcipue, abundare sanctam affectamus Ecclesiam, qui infideles ipsos sciant, & valeant sacris institutis instruere, Christianorumque collegio per doctrinam Christianæ fidei, ac susceptionem sacri baptismatis aggregare.

Ut igitur peritia linguarum huiusmodi possit habilitate per instructionis efficaciam obtineri: hoc sacro approbante Concilio scholas in subscriptarum linguarum generibus ubicunque Romanam curiam residere contigerit c, necnon in Parisien. & Oxonien. Bononien. & Salamantino studiis providimus erigendas: statuentes, ut d in quolibet locorum ipsorum teneantur viri catholici sufficientem habentes Hebraicæ, Arabicæ, & Chaldaicæ linguarum notitiam: duo videlicet uniuscuiusque linguæ periti, qui scholas regant inibi, & libros de linguis ipsis in Latinum fideliter transferent alios linguas ipsas solcite doceant, earumque peritiam studiosa in illos instructione transfundant: ut instructi, & edocti sufficienter in linguis huiusmodi,

a Vid. Ludovicum Gomezium in regula Cancellaria de idiomate, ubi plene de materia linguarum. b aliter, exequendum. c al. continget. d alit. ita: ut in locorum ipsorum studiis. &c.

fructum speratum possint (Deo auctore) producere, fidem propagaturi salubriter in ipsos populos infideles. Quibus equidem in Romana curia legentibus a per sedem Apostolicam: in studiis vero, Parisiensibus, per Regem Franciæ: in Oxoniensibus Angliæ, Scotiæ, Hiberniæ, ac VValiæ: in Bononiensibus per Italiæ: in Salamantino per Hispaniæ Prælatos, Monasteria, Capitula, Conventus, Collegia exempta, & non exempta, & Ecclesiarum Rectores in stipendiis competentibus, & sumptibus volumus provideri: contributionis onere singulis juxta facultatum exigentiam imponendo: privilegiis, & exemptionibus quibuscunque contrariis nequaquam obstantibus, quibus tamen volumus quoad alia præjudicium generari.

CAP. II.

Is, ad quem spectat magistrorum vel doctorum tribuere, prius a doctorando recipiat iuramentum, quod in solennitate sua non expendit ultra summam trium milium Turon argenteorum. Quod si non fecerit, etiamsi sit Episcopus, per sex menses a collatione magistratus est suspensus. h. d. Joan. Andr.

Idem.

Cum sit nimis absurdum, ut quis cum vanitate, & imperitia ad honorem ascendat peritiæ literarum, non sine turbatione miramur illum apud Scholasticos invaluisse abusum, quod plerique eorum, qui in quavis scientia ad doctoratus, vel magistratus assumuntur honorem, cum sua solenniter principia faciunt, aut sui recipient in signum doctoratus, circa cibos, vestes, & alia sic in expensis excedunt, quod & ipsi transeunte expensarum huiusmodi vanitate, vacui plerumque remaneant, & gravati: & cæteri, qui vel nolunt, vel nequeunt similes expensas subire, hac occasione frequenter a receptione honoris huiusmodi retrahuntur. Volentes igitur de opportuno super his remedio providere illis, ad quos ubilibet pertinet honorem tribuere memoratum, districte præcipientes, ut quoscunque ab eis de cætero dictum recipientes honorem, iuramento prius adstringant, ne ultra tria millia Turon argenteorum b in solennitate, circa huiusmodi doctoratum, aut magistratum quomodolibet adhibenda, expendant: ipsosque nihilominus (nisi forsitan nobilis c conditionis extiterint) ut intra summam prædictam huiusmodi moderentur expensæ, efficaciter exhortantes, ac si hoc illorum congruere statui viderint, iuramentum exigentes ab eis, quod certos intra summam præfatam taxandos ab ipsis expensarum terminos non excedant. Si quis autem Pontificali etiam d dignitate præfulgens, non recepto prius iuramento præfato honorem cuiquam tribuerit supradictum, a collatione magistratus, seu doctoratus cuiuslibet per sex menses sequentes eo ipso noverit se suspensum.

S s s 2

TI-

a al. regentibus. b al. Argenti. c al. notabilis. d Distio, etiam, deest in antiquiorib. exemplarib. & impressis.